

humanitarni most

Ako želite da pomognete ljudima u nevolji i budete sigurni da će vaša donacija stići do onih kojima je namenjena, uključite se u jednu od stalnih akcija Humanitarnog mosta

PROSLAVLJEN JUBILEJ DRUŠTVA "BOŽUR" IZ ČIKAGA UZ DOGOVOR O NOVIM AKCIJAMA ZA MALIŠANE SA KOSMETOM

Stan slepoj Nikolini, stipendije siročićima

SREĆA U NESREĆI

Bračni par Snežana i Jugoslav Petković, koji je 1999. godine izbegao iz Đakovice i sve ove godine živi u jednoj sobi borškog hotela "Srbija", poduzeće troje dece. Da nesreća bude veća, pre ne-pune tri godine rođeno je bez oba oka njihovo najmlađe čedo, malo Nikiolina. Za lekarke ona je medicinski fenomen, za roditelje ogromna rana na srcu za koju postoji samo jedan lek, a to je osposobljavanje devojčice za što samostalniji život.

Predstavnici "Božura" još nisu obevestili Petkoviće o svojoj plemenitoj nameri. Učinio je to kad useljenje u novi dom bude izvesno. Blće to prva sreća u nesreći koja ih prati već osam godina.

FOTO: VESTI

■ Humanisti iz Amerike odlučili da u Boru stambeno zbrinu porodicu Petković, izbeglu iz Đakovice i pomognu školovanje dece bez roditelja

ČEKA IH IZNENADENJE:
Nikolina
Petković
sa majkom

Članovi i prijatelji Humanitarnog društva "Božur" iz Čikaga proteklog vikenda proslavili su osmu godišnjicu postojanja, a kako bi društvo nego uz dogovor o novim akcijama.

U klubu "Gaslight", okupljeni su iskazali jednodušnu želju da se pomognu slepoj devojčici Nikolina Petković iz Bora i tako se još jednom uključe u akciju našeg Humanitarnog mosta

uz koji su i sada nebrojeno puta pomagali unesrećenim sunarodnicima.

- Imamo plan da sakupimo novac i porodicu Petković kupimo stan u Boru. Već smo, uz pomoć naših aktivista, angažovali advokata, kao što smo prošle godine uradili za porodicu Božović, koju smo takođe stambeno zbrinuli. Naš saradnik Mile Milošević iz Srbije pristao je da plati sve troškove prenosnih taksa i advokata prikuponi ove nekretnini

ne, kako bismo tim ljudima što pre pomogli. U akciji u Čikagu skupljeno je 15.000 dolara, deo će se uputiti maloj Nikolini, a deo će ostati i za decu bez roditelja sa Kosova, koju redovno pomazemo. Ovo je prilika da zahvalimo davnim ljudima iz Čikaga Zorici i Alekseju Krunić, koji su donirali

PREDSEDNIK "BOŽURA":
Ranko
Đurićević

izradu našeg web sajta i platili njegov održavanje za dve godine, kao i reklamu na "serbian cafe". Osim toga, dali su donaciju na donatorskoj večeri. Veliku zahvalnost dužujemo i "Vestima", preko čijeg Humanitarnog mosta dolazimo do naj-

pouzdanih informacija i načina da novac dođe u prave ruke. Na našoj svečanoći velikodušno je učestvovala i Nedra Ukraden. I ovaj popularnoj pevačici smo veoma zahvalni što se odazvala pozivu i uključila u akciju - kaže Nebojša Radovanović, potpredsednik Humanitarnog društva "Božur". "Božur" je pokrenuo još jednu dugoročnu akciju za stipendiranje dece bez roditelja na Kosovu. Uz mesečnu pomoć od 100 ili 150 dolara svaki donator bi izabrao

da pomaže po jedno si-roče iz južne srpske po-krajine, a akcija se može proširiti i na decu iste sudbine sa prostora cele bivše Jugoslavije.

- Voleli bismo da se svaki sponsor obaveže na

Kontakt

Svi koji žele da se uključe u akciju "Božur", mogu to da učinili putem sajta: www.bozur-chicago.org. Istovremeno će dobiti bliske informacije o dosadašnjim aktivnostima ovog Humanitarnog društva.

jednogodišnje ili dvogodišnje učešće u akciji. Uz međusobnu podršku "Vesti", sigurna sam da bi ova divna ideja bila uspešno realizovana. Sad kad naši ljudi znaju za naše plemenite ciljeve, uveren sam da će pozvati način na pravi odziv. Takođe, preko "Vesti", dobijajući povratnu informaciju o utrčenju donacija - dodaje Radovanović.

Na svečanosti u Čikagu prisutna su i pisma podrške stigla od vladike Longina, guvernera Rade Blagojevića i generalnog konzula Srbije Deska Nikitovića.

M. FILIPOVIĆ

Bliže informacije možete dobiti putem Frankfurt, Nemačka
telefona Redakcije "Vesti"

Njujork, SAD
(212) 369 2505, faks 369 1073

Sidnej, Australija
(02) 9662 8555, faks 9662 8755

Beograd, Srbija
011 3193 771, faks 3193 772

Pisma čitalaca

E-MAIL: PISMA@VESTI.DE

ADMINISTRACIJA DOBRO STARO PERO I MASTILO

Kao i svakog leta i ovog sam bio malo u domovinu. Levački kraj, i tako rešio da malo odem i do grada Rekovca. Beše petak pijačni dan, a tamo na pijaci svašta imada se kupi. Svud se prvi, sve miriše, eh da je još da otac i mati imaju para.

I dok se ja tako šetam gradom, sretnim Miću Kolarca nekadašnjeg geometra u katastru rekovackom.

Dobar čovek, što se kaže, duša od čoveka. Nema toga kome on u katastru nije pomogao, a ako nekad nije mogao odmah da uradi ono šti ti treba, on ti kaže: "Dodi tad i tad biće gotovo". Uvez je tako i bilo. I da naglasim, Mića je sve posedovne listove i kopije plina pisao držalom i mastilom, a od

onog njegovog rukopisa da ti pamet stane, koliko je lep! A sad na njegovo mesto došli neki novi, prebi se reklo kasapi sede u opštinskem katastru. Kad dođeš da nešto završiš, prvo oni počnu da te deru, pa onda drugi nastave. Da bi ti dali izvod iz zemljišne knjige i od dotične parcele, naplatiš kao da su oni to merili lično, pa te onda pošalju drugom privatnom geometru da te on dodere. Tako ispadu da treba da prodas pola parcele da bi završio posao u opštinskom katastru. Tato sad skoro nikao ne traži premjer, tako da više nemaju posla ni oni zaduženi za premjer, ni oni za izdavanje poseđnovog lista i kopije plana, jer je sve očajno skupo.

Zbog svega toga setih se mog Miće Kolarca, koji je u penziji. Eh, kada bi mogao da se podmladi i opet se vrati svom peru i držalu, pa da im prvo pobaca one presku-

pe kompjutere što otkucavaju ta-skupu i preskuva dokumenta.

All, da to ipak malo ublažim. Ni-su krivi ovi u opštinskom katastru. Krivi su oni bezdušni odozgo. Ma, nije o Bogu reč, nego onima što su u Beogradu.

VLASTIMIR JOVANOVIĆ,
Veselin, Nemačka

PRAVDA POBEDILA ČESTITKA RADIĆU

Oprostite mi, nisam dobar pi-sac, ali sam dobra majka dvoje dece, sina Vladimira od 46 godina i čerke Brankice od 43 godine. Želim da preko "Vesti" čestitam divnom sinu, dobrom suprugu i ocu Miroslavu Radiću, što se oslobođen zloglasnog Haga. Od srca mu želim dobro zdravlje.

Njegovu isповest sam pročitala u "Vestima" i dobro sam se ispla-

kala. Moja čerka i ja smo bile za-robljene u Sarajevu, gde sam le-po živelu 35 godina. A onda smo u ovom gradu bile blokirane od 1992. godine, do juna 1994. Gde smo hteli da idemo da tražimo drva, vode ili nešto za jelo, nisu nam dali. Samo pogledaju naše lične karte i - stop. Vladao je zakon oružja.

Kada smo u avgustu 1994. godine došle u Dobojs kod moga si-na, gde je on otišao pre rata da radi, ne može se opisati kako nam je bilo, koliko smo nas troje plaka-li od radosti što smo se sreli posle tri godine. Za to vreme bili su pre-kinute i telefonske veze, pa se ni-smo mogli ni čuti.

Zato razumem Radicevu majku i njega i mogu da zamislim kako im je bilo kada se vratio svojoj kući i porodici.

DUŠANKA ĆURGUZ,
Pert, Australija